

VEOKs generalforsamling afholdes søndag den 26. marts 2006, nærmere følger.

Vor paraplyorganisation **IMWAC - International Movement We Are Church** har udsendt følgende pressemeddelelse:

Gælder Guds kærlighed også i kirken?

Til første pavelige rundskrivelse "Deus Caritas est" af pave Benedikt XVI om den kristne kærlighed

Den kirkelige folkebevægelse *Wir sind Kirche* hilser med glæde, at paven i sin første pavelige rundskrivelse "Deus Caritas est" betoner den uadskillelige sammenhæng mellem Guds kærlighed og næstekærlighed såvel som dennes uundværlige Betydning for den kirkelige opgave.

Hvis dette skal være et tegn på, at Benedikt XVI. vil fremhæve kristendommens og den romersk-katolske kirkes menneskelige ansigt i sit pontifikat, og hvis der nu ud af trosvogteren Joseph Ratzinger skulle blive den hyrde, der i stedet for påbud og forbud mere trækker kærligheden og tilgivelsen ind i centrum, så vil det være tegn fulde af håb.

Med det mangfoldige begreb kærlighed har paven rigtignok vovet sig ud på et vanskeligt terræn. Den nye pavelige rundskrivelse gør ikke kristendommens århundredlange fjendtlighed mod menneskekroppen usket. Men hvis det skulle lykkes med denne rundskrivelse at åbne vejen for en mere positiv indstilling til den menneskelige seksualitet, så vil dette være et skridt, der peger på fremtiden for den romersk-katolske kirke.

Det er anerkendelsesværdigt, at Benedikt forklarer: Den aktive næstekærlighed i de kristne hjælpearbejder er for kirken nøjagtig lige så vigtig som kærligheden til Gud og gudstjenesten. – Man må ganske vist spørge, om pavens ord er konkrete nok til at få varig indvirkning på samfundet og også inden for kirken. Vil politik og økonomi lade sig påvirke af Benedikts ord? Det ville være ønskeligt, om denne rundskrivelse vil blive forstået af de rige stater som en appel til at sørge for en retfærdig fordeling af goderne.

Den pavelige rundskrivelse er en religionsfilosofisk fremstilling af begreberne "Eros", "Agape og "Caritas" på højt niveau. – Man må dog spørge: Hvilken relevans vil denne hyrde-rundskrivelse (rundskrivelse er den oprindelige græske betydning af ordet Enzyklika) få for verdenskirken, for de stedlige kirker og for livet i sognene? Kan denne rundskrivelse i betragtning af den verdensomspændende nød give mennesker inden for og uden for den katolske kirke konkrete håb? Bliver det eurocentriske og den på den græske filosofi hvilende tænkemåde overvundet med denne rundskrivelse?

Spørgsmålet er også, hvor langt kirken kommer de berettigede anliggender og spørgsmål fra "de bekymrede ateister" (Karl Rahner 1904 – 1984) i møde i betragtning af den fremadskridende sekularisering.

Allerede som ung teolog har Ratzinger set den positive ting i ateismen, at den tvinger religionerne til at gøre sig bevidst om en "falsk menneskeliggørelse" af Gud.

Wir sind Kirche anser det for nødvendigt, at der i tilslutning til rundskrivelsen indledes en institutionaliseret bred faglig diskussion om konkrete skridt som, hvorledes man kan omsætte pavens anliggende til samfundets og den kirkelige virkelighed. Desuden måtte også mange strukturer og holdninger, hvis ændringer der siden det andet vatikankoncil (1962 – 1965) bliver formanet om af mange og ikke mindst af den kirkelige folkebevægelse, i rundskrivelsens ånd

blive ærligt taget op til fornyet overvejelse, hvad angår dens "kærlighedstjeneste" og til sidst modigt korrigeret. Thi den katolske kirke kan ikke troværdigt kræve subsidiaritetsprincippet for samfundet, så længe den romerske kurie selv praktiserer centralisme uden myndighedsdeling og ikke er klar til at anerkende "lægmænd" som ligeberettigede partnere.

Sammenfattet vurdering af rundskrivelsen "Deus Caritas est" af prof. Dr. Norbert Scholl.

I bevægende ord beskriver pave Benedikt XVI. Guds kærlighed som "midtpunkt for den kristne tro". Dertil går han langt tilbage. Først gør han sig umage med grundigt at undersøge

betydningsmangfoldigheden af ordet "kærlighed", for hvilken der på græsk findes 3 ord: Eros, Philia, Agape. I det sidste er "kærlighed" en eneste virkelighed, men den har forskellige dimensioner- den kan lade henholdsvis den ene eller den anden side fremtræde stærkere. Benedikt værger sig mod den bebrejdelse, at kristendommen har ødelagt Eros og spænder buen fra hine filosoffer, som erkendte, at "Kærlighed på en eller anden måde har med det guddommelige at gøre", over det gamle testamente i hvilket Gud erfares som "udvælgende kærlighed", til Jesus Kristus som "Guds kærlighed der er blevet til kød". Paven spørger så: "Kan vi overhovedet elske Gud, som vi jo slet ikke ser? Kan man befale kærlighed?" Hans svar: "Kærlighed er en vej til at møde Gud". "Hvis berøring med Gud helt mangler i mit liv, så kan jeg i en anden altid kun se den anden og kan ikke fatte det guddommelige billede i ham. Men hvis jeg helt udelader tilknytning til min næste og kun gerne ville være "from", kun gøre mine "religiøse pligter", så visner også forbindelsen med Gud. Så er den nu kun korrekt, men uden kærlighed. Kun min beredvillighed til at gå til næsten, at vise ham kærlighed, får mig også til at føle Guds nærhed".

I en 2.del udvikler paven tanker om "Kirkens kærlighedsgerning som et kærlighedsfællesskab. Forkyndelse af Guds ord, fejring af sakramente og kærlighedstjeneste lader sig ikke skille fra hinanden. Han citerer den romerkse kejser Julian Apostata (død 363), der har sagt, at det eneste, der kan gøre indtryk på ham ved kristendommen, er kirkens kærlighedsvirke. Derfor ser Benedikt en væsentlig opgave for kirken i at medvirke til en retfærdig orden af samfundet og staten for derved at sikre enhver sin andel af statens goder. Han kræver af kirken, at den tjener til "samvittighedsdannelse i politik", og at den hjælper til at lade "klarsynethed for retfærdighedens sande krav" vokse og kræver beredvillighed" at handle ud derfra, selv om det taler mod udbredte interessesituationer". Thi "der findes ingen retfærdig statsorden, som vil kunne gøre kærlighedstjenesten overflødig". Kirken har til opgave "at bidrage til renselse af fornuften og til at vække de moralske kræfter". Paven takker alle, som engagerer sig i kirkens mangfoldige tjenesteydelser. Han betoner, at "kristendommens karitative kraft rækker langt ud over grænserne for den kristne tro". Biskopperne bliver erindret om "pligten til karitativt virke som kirkens opgave. Der forlanges også en afstemning "med andre organisationer, der afhjælper forskellige former for nød".

Til slut minder paven om den kristne næstekærligheds store skikkelser – Martin af Tours, Franz af Assisi, Vinzenz von Paul, Theresa af Kalkutta.

Med en bøn til Maria slutter rundskrivelsen.

Oversat fra tysk af Eva Antkowiak

VEOK's Nyhedsmails udsendes til de medlemmer, hvor vi kender e-mail adressen.
Hvis du ikke ønsker at modtage disse mails fremover, så giv os venligst besked.
Adressen står nederst på dette brev.

Nyhedsmail'en vil også kunne læses på vor hjemmeside: www.VEOK.dk
Orientering fra formand og bestyrelse vil fortsat blive sendt i nyhedsbreve,
som tilgår alle foreningens medlemmer per e-mail eller post.
Indholdet i de breve og meddelelser, der bringes i VEOK's nyhedsmail,
er ikke nødvendigvis udtryk for foreningens holdninger.

Henvendelse til redaktionen af VEOK's nyhedsmail:
Monique Buch, ansvarshavende
Madvigs alle 12
1829 Frederiksberg C
Tlf: 3324 3040 - FamBuch@DBmail.dk

Foreningen VEOK - Vi-Er-Også-Kirken - www.VEOK.dk
Formand: Kristine Fog-Morrisette, Møllehaven 28, 3550 Slangerup - Formand@VEOK.dk

---